yanlızlık sonnet'si

yanlızlık zamanlandı: önce aşk, sonra yaprak...
günler geçilecekler... atlar, gümüs yelelı
yüzünü aynalara, bir tek onlara bırak;
sürünsün sir'i aşkın, bak, seni görmeyeli
çok değişti aynalar ev içleri bulandı;
herşey artık ne kadar, ne kadar da kurak
odalar orda burda, içlerine kapandı;
sofalarsa eğreti; yüklük ve kap kacak
somurtup duruyorlar... herşey ölgün bekleyiş
gibidir burda olmak, 'bekleyiş gibi' olmak...
sen gel, şimdi kendini o aynalarla değiş;
gel, burda ol daima -ve nasılsa kararmak-

ta olandan bakarım sana giden günlere;
tenindir, beleniyor, ah, yeşil ekinlere...

hilmi yavuz